

Funded by the International Visegrad Fund's
Visegrad+ Grant No 22110065

Інформаційне повідомлення

Колективна монографія «Університет і місто: стратегії та практики взаємодії» (за ред. Дмитра Шевчука, Лариси Засєкіної та Олега Лагоднюка. – Острого: Вид. НаУОА, 2022, 340 стор.)

В книзі представлені результати проекту Town&Gown 2.0: the strategic cooperation between university and city in V4 countries and Ukraine» (профінансований Міжнародним Вишеградським фондом, Visegrad+ Grant No 22110065), спрямованого на вдосконалення стратегій і практик співпраці міста й університету. Запропоновані дослідження присвячені різним аспектам розвитку стратегії співпраці між університетом та містом, а також конкретним кейсам, які демонструють успішні результати та взаємодії між академічним середовищем та міською владою. Автори книги зосереджують увагу на досвіді країн Вишеградської групи, реалізації проєктів академічного міста в Україні, створенні інституцій підтримки академічного середовища та міських громад, впливі університету на розвиток міста та регіону.

Кожен текст книги віддзеркалює важливий досвід взаємодії між містом та університетом. Водночас наголошено переважно на стратегічних питаннях співпраці, її фундаменті та принципах, а також на конкретних кейсах, зокрема й тих, що були напрацьовані в контексті реалізації проєкту Town&Gown 2.0. Значну увагу автори присвятили створенню академічного міста: про «експеримент» зі створення академічного міста в Острозі внаслідок відродження Острозької академії пишуть Ігор Пасічник і Дмитро Шевчук; польський дослідник Яцек Пурхля зосереджується на історичному та сучасному досвіді Кракова з перетворення міста на потужний освітній центр; Ольга Балацька та Тетяна Лотиш пропонують осмислити академічне місто як простір реалізації освітніх прав; Ева Реверс, опираючись на досвід Польщі, аналізує функціонування академічних міст у контексті сучасних урбаністичних процесів. Університети, без сумніву, – активні дієві суб'єкти в публічному просторі. Саме тому академічний чинник наявний у різних протестних рухах. Михайло та Наталія Бойченки зосереджують увагу на цьому аспекті, досліджуючи академічні та громадянські чесноти в українській містах на прикладі феномену Майдану. Микола Скиба, зі свого боку, визначає університети як авангардні інституції в розвитку технології, досліджуючи їх перетворення на інтелектуальний осередок міста. Про те, що освіта в умовах сучасності має виконати роль авангарду розвитку, зазначає також Світлана Ганаба. Зосереджуючись на активності університету в культурному просторі міста, авторка вивчає роль цієї інституції мінливого та малопрогнозованого сучасного суспільства, яке переживає глибоку кризу цінностей. Олександр Шевчук презентує досить оригінальний погляд на університет, пропонуючи

розглядати його як інституцію, що провадить свою діяльність на пограниччі поміж сферою ідей і повсякдення. Значну частину текстів становлять презентації конкретних пропозицій і кейсів щодо розвитку співпраці між містом та університетом. Наприклад, Владислав Коломечюк розглядає проблематику впровадження інтегрованого тарифу як інструменту управління розвитком розумного міста. Лариса Засекіна й Ірина Глова зосереджуються на питаннях громадської резилієнтності як можливого напрямку співпраці між університетом і містом у воєнний час. Принагідно варто зазначити, що їхнє дослідження тісно пов'язане з результатом проекту Town&Gown 2.0, яким є створення Волинського центру резилієнтності як прикладу співпраці між Волинським національним університетом імені Лесі Українки та Луцькою міською радою. Тетяна Матусевич і Клара Сайнс де Баранда Андухар вивчають європейський досвід взаємодії університету та міста задля розвитку й упровадження стійких рішень у галузі гендерної рівності. Юлія Долиняк, Наталія Павліха й Ірина Цимбалюк розглянули особливості та перспективи розвитку ринків освітніх послуг в Україні. Юлія та Олександр Харчуки презентують проєкт зі створення освітньо-наукового кластера як основи розвитку університету та територіальної громади. Ігор Гущук зосереджується на ролі університету в науково-практичному супроводі проєктів для розвитку населеного пункту з позиції оцінки безпеки середовища життєдіяльності людини. У статті Олега Лагоднюка, Тамари Костюкової та Галини Туровської відображено досвід Національного університету водного господарства та природокористування зі створення віртуального освітнього середовища в університеті. Дмитро Шевчук розглядає синхронізацію стратегічного розвитку університету та міста на прикладі Острозької академії та Острога. Юлія та Роман Шулики проаналізували вплив університету на розвиток громадянського суспільства, описавши найбільш успішні проєкти, пов'язані з активністю академічної спільноти в публічному просторі. Віталій Лебедюк розглядає університети як центри аналізу відкритих даних для більш ефективного планування розвитку міст та регіонів.

Електронна версія книги розміщена за покликанням:

https://eprints.oa.edu.ua/8795/1/town%20and%20gown_monograf.pdf

За детальнішою інформацією звертайтеся: Дмитро Шевчук (координатор проєкту)

dmytro.shevchuk@oa.edu.ua, +380669300489

Програма заходу додається.